

**ВЪТЪО РАКОВСКИ
ГОСПОДИНЪТ, МОМИЧЕТО И
НЯКОИ ДРУГИ НЕЩА**

chitanka.info

Един възрастен господин
и едно младо момиче
се разхождат сами
по брега на морето.

А морето е палаво и закачливо.
Праща свойте вълни
да се пръскат в нозете им
и сребристите капки
се спускат по голото чело,
приплъзват по бръчките
на високия мъж
и си умират от смях:

„Вие сте възрастен господин!
Господин възрастен господин,
оставете това младо момиче,
дето търси на своя транзистор
най-модерните нови мелодии,
да намери едно младо момче
с гъсти прави коси над челото,
със сребристо синджирче на шията
и с походка, която напомня
най-модерните стъпки
в най-модерния танц.“
Един възрастен господин
и едно младо момиче
се разхождат сами
по брега на морето.

„Господин възрастен господин!“
се заливат от смях вълните.
„Господин възрастен господин!“ —
падат сенки на чайки по пясъка
и потъват от срам във него.

„Господин възрастен господин,
намери една възрастна дама
и със нея тръгни на разходка
по златистия бряг на морето“ —
се навеждат една към друга
като стари, прастари клюкарки
сенките на чадърите.

А момичето крачи до него
и със своите стройни нозе
отпечатва по жълтия пясък
едно дълго и важно писмо:
„Господин възрастен господин —
пише момичето в него, —
има много момчета по плажа.
С моя японски транзистор
мога да хвана на всяка вълна
едно младо сърце, което
скача сега като риба на сухо.
Мога с друг да вървя по брега,
ако исках да тръгна със друг.
Искам с теб да вървя,
господин възрастен господин.
Искам с теб да вървя. Нека,
който разбира писмото
на моите стъпки по пясъка,
да разбере и това,
господин... възрастен... господин.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.